
Huittisten Taraskallion tuulivoimapuiston kasvillisuus selvitys 2019

SISÄLLYSLUETTELO

Johdanto	3
Raportista	3
Selvitysalueen yleiskuvaus	3
Työstä vastaavat henkilöt	5
Tutkimusmenetelmät	5
Tutkimusalueen kasvillisuudesta	7
Arvokkaat kasvillisuuskohteet	12
Turbiinikohtaiset kasvillisuuskuvaukset	25
Tulokset ja päätelmät	32
Kirjallisuus	36

*Tähän raporttiin suositetaan viittaamaan seuraavasti:
Ahlman, S. 2019: Huittisten Taraskallion tuulivoimapuiston
kasvillisuusselvitys 2019. Ahlman Group Oy.*

JOHDANTO

Tämä raportti esittelee YIT Suomi Oy:n Ahlman Group Oy:ltä tilaaman Huittisten Taraskallion tuulivoimapuiston kasvillisuus selvityksen tulokset, joiden perusteella voidaan arvioida voimaloiden mahdollisia vaikutuksia kyseiselle lajiryhmälle.

Yhtiö tutkii Etelä-Satakunnassa Huittisissa sijaitsevan Taraskallion alueen soveltumista tuulivoimatuotantoon. Tuulivoimapuisto koostuu tuulivoimaloista perustuksineen, niitä yhdistävistä maakaapeleista, kantaverkkoon liittymisasemasta sekä tuulivoimaloita yhdistävistä teistä. Hankkeeseen ei sovelleta YVA-lain (486/1994, muutettu 458/2006) mukaista ympäristövaikutusten arviointimenettelyä.

Osana tutkimusta toteutettiin kasvillisuus selvitys, jonka tavoitteena oli selvittää alueella mahdollisesti olevat arvokkaat luontotyypit sekä uhanalaiset kasvilajit.

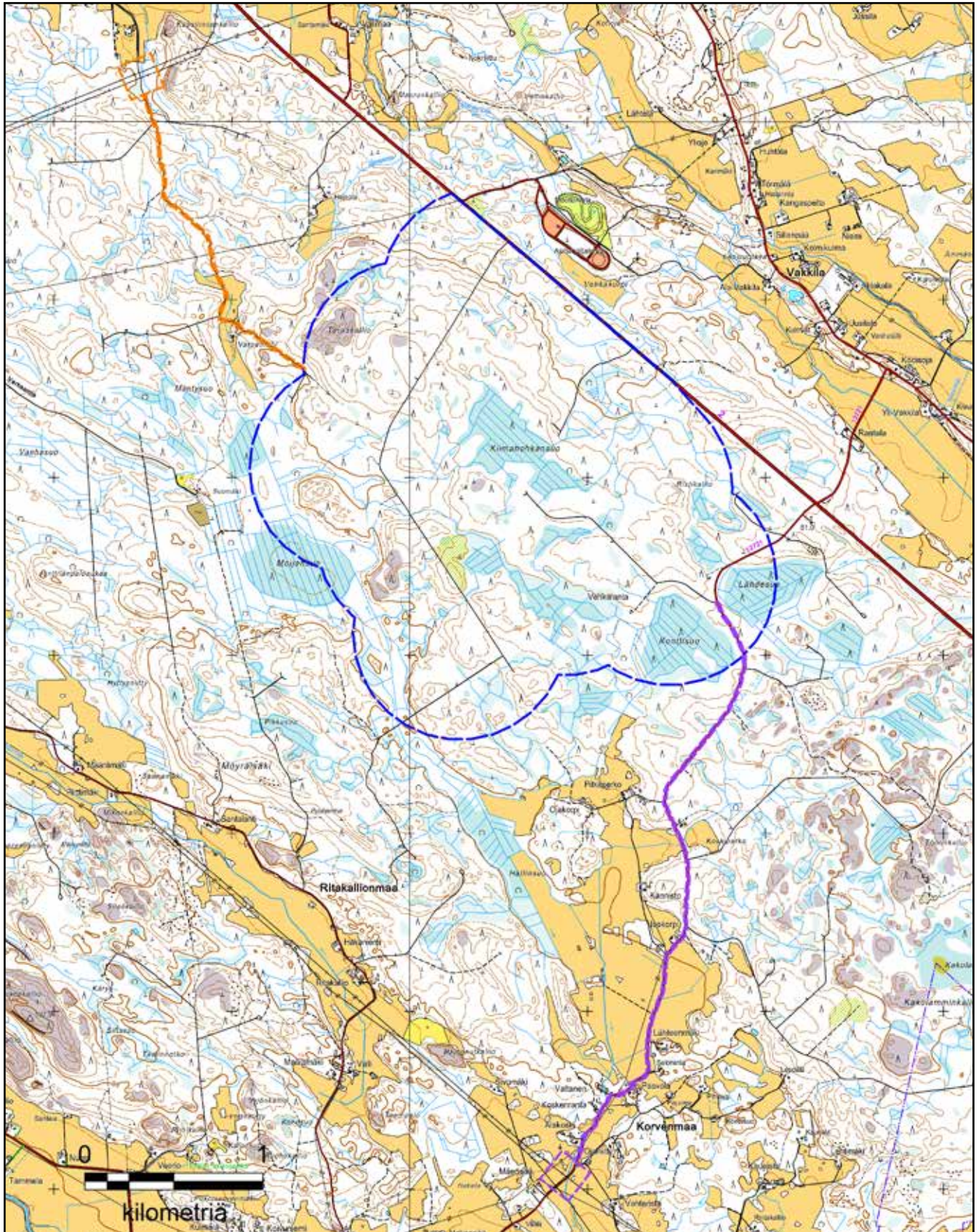
RAPORTISTA

Tässä raportissa esitetään elokuun alun ja syyskuun loppupuolen välisenä aikana 2019 toteutetun kasvillisuus selvityksen tulokset. Raportti käsittää yleis- ja pohjatietojen lisäksi kuvaukset tutkimusmenetelmistä sekä tarkat tulokset ja mahdolliset maankäyttösuositukset.

SELVITYSALUEEN YLEISKUVAUS

Taraskallion tuulivoimapuisto sijaitsee Huittisten keskustan kaakkoispuolella noin 5,5 kilometrin etäisyydellä, Helsingintien (VT2) välittömässä läheisyydessä. Tutkimusalue on 568 hehtaarin laajuinen kokonaisuus (kuva 1), joka on hakkuualueiden ja taimikoiden pirstoma talousmetsäalue. Alueella on säilynyt melko paljon iäkkäitä kuusimetsiä, ja mäntyvaltaiset kankaat ovat pinta-alallisesti pienempiä. Tutkimusrajauksella on myös ojitettuja rämeitä ja hyvin pienialaisia luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia soita. Vesistöjä ei ole lainkaan, mutta länsipuolella noin kahden kilometrin etäisyydellä virtaa Loimijoki, joka laskee Huittisten keskustan luoteispuolella Kokemäenjokeen.

Tutkimusalueeseen lukeutuu myös kaksi vaihtoehtoista voimajohtoreittiä, joista pohjoinen on noin 2,1 kilometriä pitkä. Se myötäilee Huikankulmantieta ja käsittää erilaisia metsäisiä ympäristöjä sekä pienen viljelysalueen. Eteläinen vaihtoehto on noin 3,7 kilometriä pitkä ja sijaitsee Palojoentien varrella. Reitin vaikutusalueella on erilaisia kangasmetsiä sekä useita pelto-ohkoja.

Kuva 1. Taraskallion tutkimusalue (sininen katkoviiva) sekä sähkönsiirtolinjojen vaihtoehdot (violetti ja oranssi katkoviiva). Pohjakartta: Maanmittauslaitoksen avoin data 2019.

TYÖSTÄ VASTAAVAT HENKILÖT

Huittisten Taraskallion tuulivoimapuiston kasvillisuus selvityksen maastotöistä ja raportoinnista vastasi kokenut luontokartoittaja Santtu Ahlman.

TUTKIMUSMENETELMÄT

Huittisten Taraskallion tuulivoimapuiston ja voimajohtoreittien kasvillisuutta inventointiin 2.8., 13.8., 25.8., 3.9., 17.9. ja 18.9., jolloin alueen potentiaalisia kohteita kierrettiin läpi. Näitä olivat ilmakehän- ja karttatarkastelun perusteella arvioidut paikat. Tausta-aineistona käytettiin muun muassa Metsäkeskuksen paikkatietoaineistoa (Metsäkeskus 2019) sekä alueellisen ELY-keskuksen Hertta-tietokantaa (Varsinais-Suomen ELY-keskus 2019). Voimajohtoreitit inventoitiin noin 50 metriä linjan molemmin puolin.

Jokainen arvokas kuvio piirrettiin kartta- ja ilmakehävahjohtoreitille ja niistä kirjoitettiin yleisluonnehdinta sekä maankäyttösuositukset. Maastotöiden aikana kirjattiin lajistalle kaikki havaitut putkilokasvit, myös villiintyneet koriste- ja hyötykasvit. Selvityksessä käytetty nimistö on Suuren Pohjolan Kasvion (Mossberg & Stenberg 2005) mukaan.

Arvokkaiden kohteiden tietoihin on lisätty luontotyyppien uhanalaisuusluokitus (Kontula & Raunio 2018). Nämä luokitukset on merkitty punaisella luontotyyppinimikkeeseen oikeaan reunaan. CR = äärimmäisen uhanalainen, EN = erittäin uhanalainen, VU = vaarantunut, NT = silmälläpidettävä ja LC = elinvoimainen. Luontotyyppiluokituksen jälkeen suluissa on alueen nimi lähimmän karttapaikan mukaan. Suojeluperusteeseen on kuvattu lyhyesti ne syyt, joiden vuoksi kyseinen alue on syytä suojella.

Arvotuksessa on käytetty kolmiportaista luokitusta seuraavasti: 1 = lakikohde, joka on säilytettävä suojeluperusteena olevan lain mukaan, 2 = arvokas alue, joka on uhanalaisuudeltaan joko äärimmäisen uhanalainen, erittäin uhanalainen tai vaarantunut, 3 = arvokas alue, joka suositetaan säilytettävän muiden syiden vuoksi. Tällaisia syitä voivat olla esimerkiksi erityisen edustava luontotyyppi, nykymittakaavassa poikkeuksellisen iäkäs puusto, suuri lahoppumäärä tai muu monimuotoisuus.

Metsälain mukaiset luontotyypit

- Lähteiden, purojen ja pysyvän vedenjuoksu-uoman muodostavien norojen sekä enintään 0,5 hehtaarin suuruisten lampien välittömät lähiympäristöt, joiden ominaispiirteitä ovat veden läheisyydestä ja puu- ja pensaskerroksesta johtuvat erityiset kasvuolosuhteet ja pienilmasto
- Seuraavat luetellut suoelinympäristöt, joiden yhteinen ominaispiirre on luonnontilainen tai luonnontilaisen kaltainen vesitalous
 - ▶ Lehto- ja ruohokorvet, joiden ominaispiirteitä ovat rehevä ja vaateliias kasvillisuus, erirakenteinen puusto ja pensaskasvillisuus
 - ▶ Yhtenäiset metsäkorte- ja muurainkorvet, joiden ominaispiirteitä ovat erirakenteinen puusto ja yhtenäisen metsäkorte- tai muurainkasvillisuuden vallitsevuus
 - ▶ Letot, joiden ominaispiirteitä ovat maaperän runsasravinteisuus, puuston vähäinen määrä ja vaateliias kasvillisuus
 - ▶ Vähäpuustoiset jouto- ja kitumaan suot
 - ▶ Luhdat, joiden ominaispiirteitä on erirakenteinen lehtipuusto tai pensaskasvillisuus sekä pintavesien pysyvä vaikutus
- Rehevät lehtolaikut, joiden ominaispiirteitä ovat lehtomulta, vaateliias kasvillisuus sekä luonnontilainen tai luonnontilaisen kaltainen puusto ja pensaskasvillisuus
- Kangasmetsäsaarekkeet, jotka sijaitsevat ojittamattomilla soilla tai soilla, joissa vesitalous on pääosin säilynyt muuttumattomana
- Kallioperässä olevat tai kivennäismaahan uurtuneet, jyrkkärinteiset, pääosiltaan vähintään kymmenen metriä syvät rotkot ja kurut, joiden ominaispiirteenä on luonteenomainen muusta ympäristöstä poikkeava kasvillisuus
- Pääosiltaan vähintään kymmenen metriä korkeat jyrkänteet ja niiden välittömät alusmetsät
- Karukkokankaita puuntuotannollisesti vähätuottoisemmat hietikot, kalliot, kivikot ja louhikot, joiden ominaispiirre on harvahko puusto

Luonnonsuojelulain mukaiset luontotyypit

- Jalopuumetsiköt
- Pähkinäpensaslehdot
- Tervaleppäkorvet
- Hiekkarannat
- Merenrantaniityt
- Hiekkadyynit
- Katajakedot
- Lehdesniityt
- Suuret maisemapuut

Vesilain mukaiset luontotyypit

- Enintään kymmenen hehtaarin laajuinen flada, kluuvijärvi tai lähde
- Muualla kuin Lapin maakunnassa sijaitseva noro tai enintään yhden hehtaarin suuruinen lampi tai järvi

TUTKIMUSALUEEN KASVILLISUUDESTA

Eteläinen voimajohtoreitti

Voimajohtoreitin eteläinen vaihtoehto on suunniteltu kulkevaksi Palojoentien rinnalla. Linjan pohjoispäässä on pääosin kuusivaltaista mustikkatyypin (MT) tuoretta kangasta. Linjan varrella on myös käenkaali-mustikkatyypin (OMT) lehtomaista kangasta sekä puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta, jossa mänty on valtapuu. Myös harvennettuja koivikoita on muutamassa paikassa, eikä luonnontilaisuutta ole mainittavasti missään. Linjauksen eteläinen puolisko sijoittuu melko laajoille viljelysmaille, joista osa on kesantoja ja osa viljanviljelyksessä. Sähköaseman kohdalla on käytännössä pelkkää peltoa. Linjauksen varrelta ei löydetty arvokkaita kasvillisuuskohteita.

Pohjoinen voimajohtoreitti

Voimajohtoreitin pohjoinen vaihtoehto on suunniteltu Huikankulmantiin varrelle. Linjauksen varrella on hyvin runsaasti voimakkaasti harvennettuja tai päätehakattuja kangasmetsiä. Tutkimusalueella on myös mustikkatyypin (MT) ja käenkaali-mustikkatyypin (OMT) lehtomaista kangasta, joissa valtapuusto koostuu kuusista. Muita metsätyyppejä on selvästi vähemmän. Varpeniityssä on pienialainen viljelyskäytössä oleva pelto sekä yksi rakennuskeskittymä. Sähköaseman luona on pääosin harvennettua koivikkoa sekä voimajohtolinjan alta raivattua kasvillisuutta. Linjauksen varrella on kaksi arvokasta kasvillisuuskohdetta (ks. sivu 14 ja 15).

Eteläisen voimajohtoreitin kasvillisuutta pohjoispäässä.

Eteläisen voimajohtolinjan tienvierustaa Pitkäperkon itäpuolella.

Eteläisen voimajohtoreitin viljelysalueita.

Suunnitellun sähköaseman sijaintipaikka.

Pohjoisen voimajohtolinjan eteläosan taimikoita.

Pohjoisen voimajohtoreitin pieni viljelysalue.

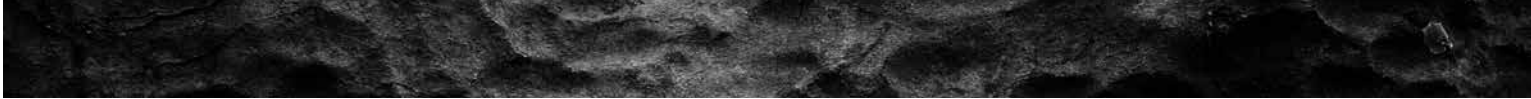

Pohjoisen voimajohtoreitin kangasmetsiä.

Suunnitellun sähköaseman luona ja muualla tien varrella on useita harvennuksia.

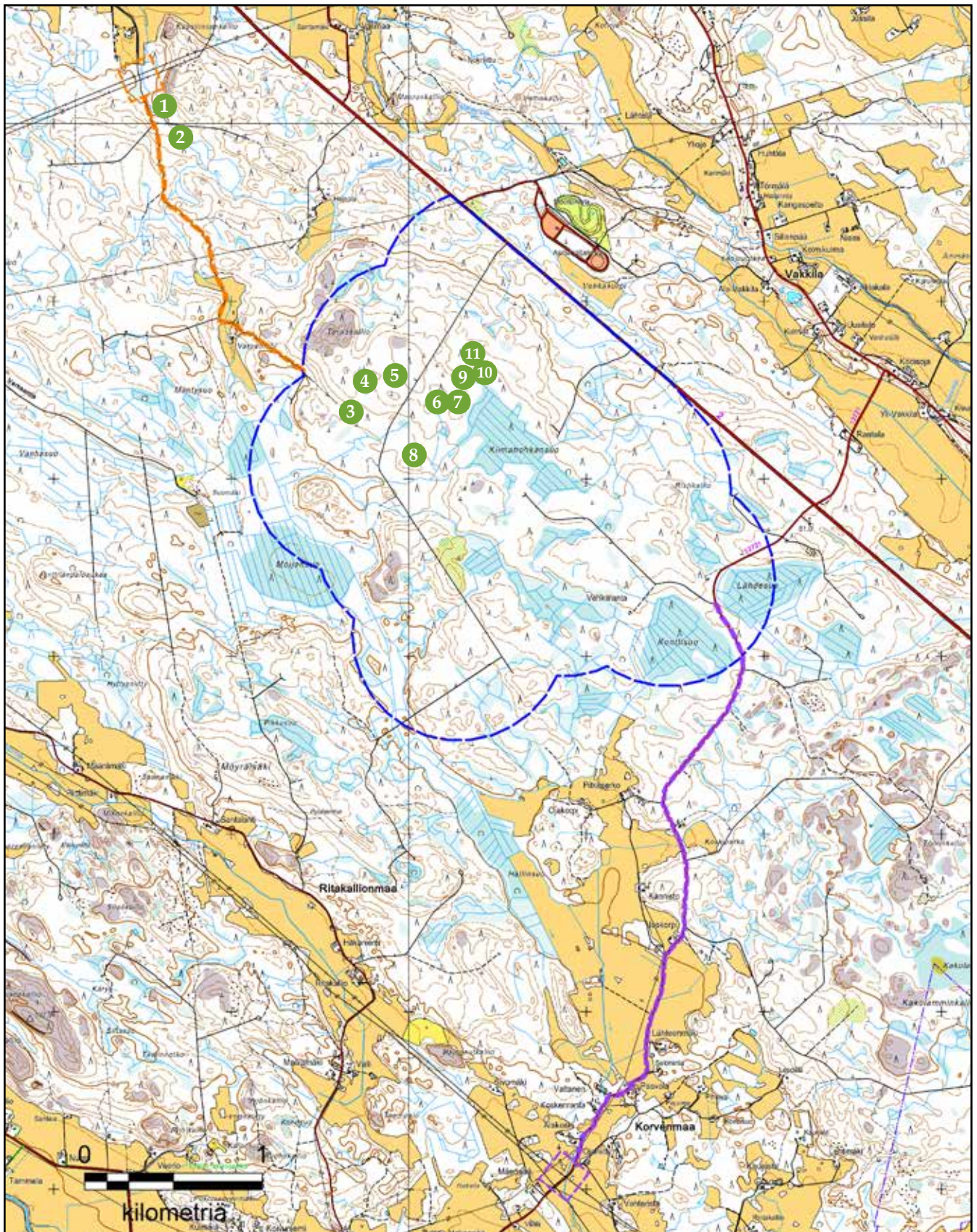

Taraskallion tutkimusalueen kasvillisuus on varsin pirstoutunutta, sillä aiemmin yhtenäistä metsämaata on päätehakattu useissa paikoissa. Metsien ikärakenne on näin ollen pääosin nuorta, sillä varttuneita taimikoita on runsaasti. Alueella on kuitenkin säilynyt myös iäkkäitä kangasmetsiä, jotka ovat tyypillisesti mustikkatyypin (MT) tuoretta kangasta. Käenkaali-mustikkatyypin (OMT) lehtomainen kangas on myös tavallinen metsätyyppi. Lisäksi puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta on useissa paikoissa.

Tuulivoimapuistoalueen suot on suurilta osin ojitettuja rämeitä, kuten Kiimahohkansuo ja Konttisuo. Nykyään ne ovat pitkälti muuttumia, erityisesti isovarpurämemuuttumaa. Luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia soita on hyvin niukasti. Alueella on myös vähän lähteisyyttä.

ARVOKKAAT KASVILLISUUSKOHEET

Tässä osiossa esitetään tutkimusalueelta löytyneet arvokkaat kasvillisuuskuviot (kuva 2), joista kerrotaan yleiskuvauksen lisäksi suojeluperuste ja maankäyttösuositukset.

Kuva 2. Tutkimusalueen arvokkaat kasvillisuuskohteet (vihreät pallot).
 Pohjakartta: Maanmittauslaitoksen avoin data 2019.

1. Kosteaa runsravinteinen lehto, kotkansiipityyppi (MatT)

[VU]

Kasvillisuuskuvaus:

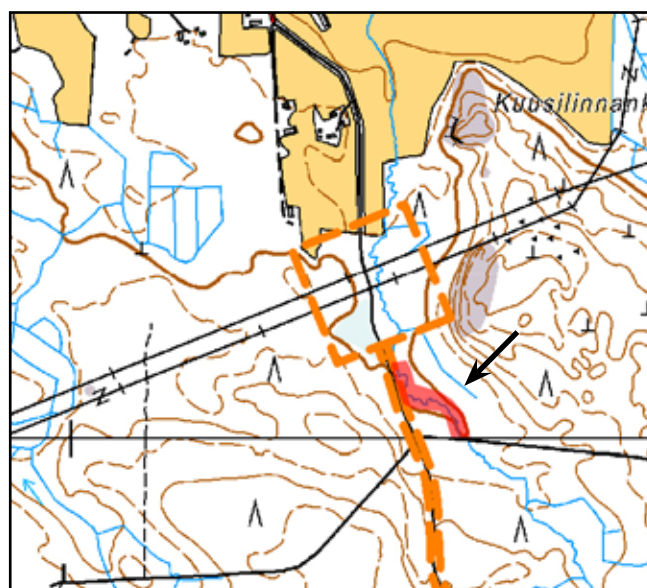
Puroa reunustava kostea lehto, jossa puusto koostuu pääosin harmaalepstä, hieskoivusta ja kuusesta. Kotkansiipi on hyvin peittävä laji. Myös muita saniaisia, kuten hiirenporrasta, metsäalvejuurta ja korpi-imarretta on runsaasti. Muita tyyppilajeja ovat muun muassa huopaohdake, rönsyleinikki, lehtokorte ja käenkaali.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Metsälain mukainen erityisen tärkeä elinympäristö (rehevät lehtolaikut).
Arvotus: 1, koska kyseessä on lakikohde.

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Vesitalous on pidettävä ennallaan, joten kuviolla ei tule tehdä hakkuita, ojituksia tai kohdistaa sille erityistä maankäyttöä, joka muuttaisi alueen luonnontilaisuutta ja luonnetta.

2. Puro

[EN]

Kasvillisuuskuvaus:

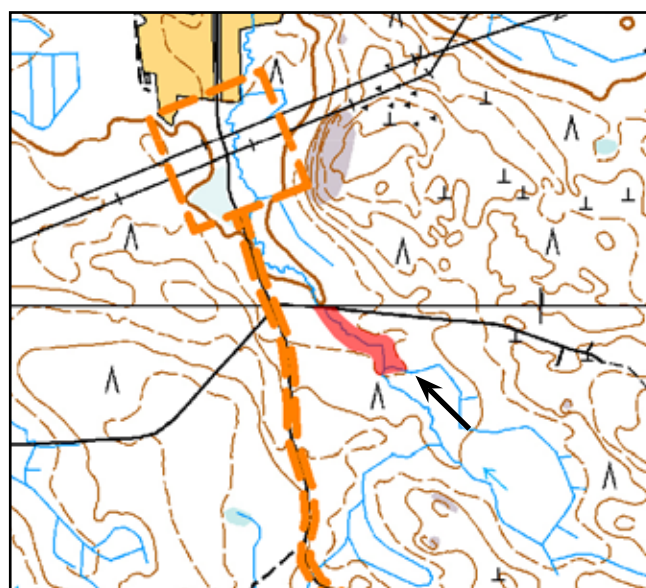
Luonnontilaisen kaltainen puro, jonka varrella kasvaa iäkästä kuusikkoa. Lahopuuta esiintyy paikoin runsaasti. Peruslajistoa edustavat muun muassa korpi-imarre, metsäalvejuuri, hiirenporras, rönsyleinikki, käenkaali ja suo-orvokki. Puron reunoilla on pienialaisesti metsäkortekorpea.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Metsälain mukainen erityisen tärkeä elinympäristö (purojen välittömät lähiympäristöt). Arvotus: 1, koska kyseessä on lakikohde.

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Vesitalous on pidettävä ennallaan, joten kuviolla ei tule tehdä hakkuita, ojituksia tai kohdistaa sille erityistä maankäyttöä, joka muuttaisi alueen luonnontilaisuutta ja luonnetta.

3. Lähde

[EN]

Kasvillisuuskuvaus:

Pieni lähdealue, joka on osa korpi- ja rämekuviota. Tyyppilajeja ovat kuusi, haapa ja koivut. Rahkasammalia on yleisesti. Suotyyppejä ei voida tyyppitellä tarkasti, mutta niissä on muun muassa pallosarakorven ja metsäkortekorven piirteitä.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

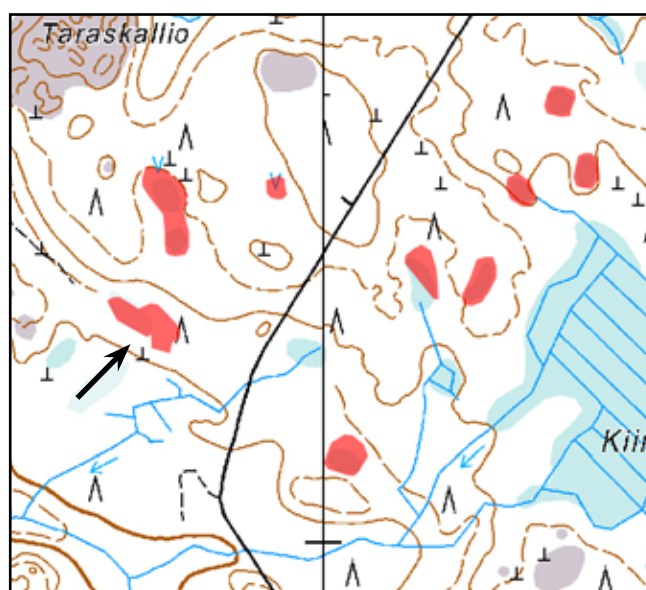
Metsälain mukainen erityisen tärkeä elinympäristö (rehevät korvet).

Arvotus: 1, koska kyseessä on lakikohde.

Kuvio on Metsäkeskuksen aineistoissa (Metsäkeskus 2019) rehevänä korpena, mutta lähteet ovat myös ML 10 § mukaisia kohteita.

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Vesitalous on pidettävä ennallaan, joten kuviolla ei tule tehdä hakkuita, ojituksia tai kohdistaa sille erityistä maankäyttöä, joka muuttaisi alueen luonnontilaisuutta ja luonnetta.

4. Lähde

[EN]

Kasvillisuuskuvaus:

Suolaikun laidalla oleva lähdealue, joka oli kuivan kesän takia inventointiaikana kuiva. Kuviolla on ainakin kaksi lähdetä. Tyyppilajeja ovat vehka ja rahkasammalet. Rajauksella on pienilaisesti erilaisia suotyyppejä, jotka kaikki on rajattu kohteeseen.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

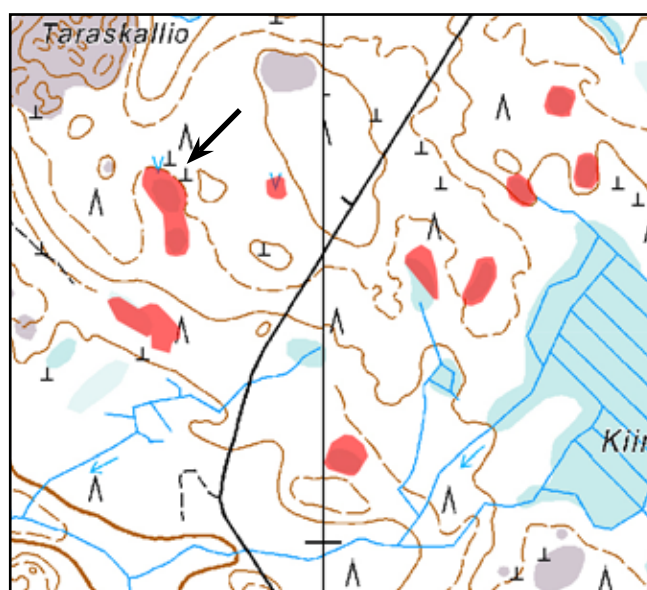
Metsälain mukainen erityisen tärkeä elinympäristö (rehevät korvet).

Arvotus: 1, koska kyseessä on lakikohde.

Kuvio on Metsäkeskuksen aineistoissa (Metsäkeskus 2019) rehevänä korpena, mutta lähteet ovat myös ML 10 § mukaisia kohteita.

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Vesitalous on pidettävä ennallaan, joten kuviolla ei tule tehdä hakkuita, ojituksia tai kohdistaa sille erityistä maankäyttöä, joka muuttaisi alueen luonnontilaisuutta ja luonnetta.

5. Lähde / Varsinainen saraneva (VSN)

[EN/VU]

Kasvillisuuskuvaus:

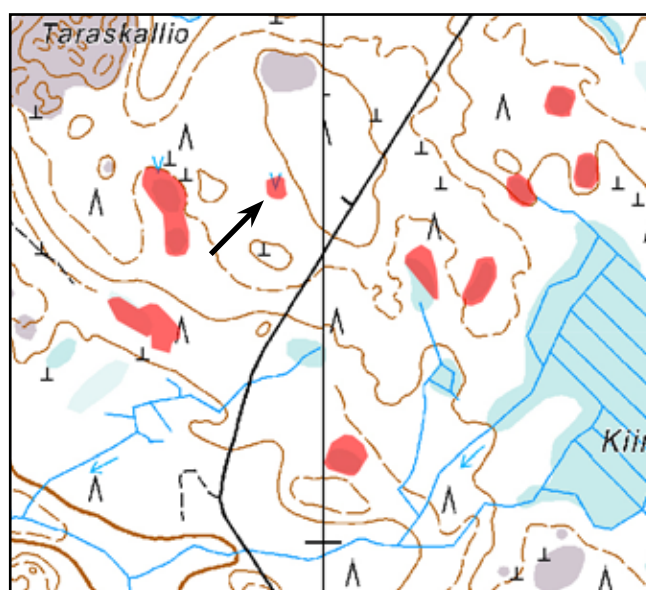
Avoin saraneva, jossa kasvillisuutta hallitsevat suursarat, kuten jouhi- ja pullosara. Kuviolla esiintyy myös hieman jouhivihvilää ja kurjenjalkaa. Suon pohjoislaidalla on lähde, joka oli kuivan kesän vuoksi inventointiaikana kuiva.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Metsälain mukainen erityisen tärkeä elinympäristö. Arvotus: 1, koska kyseessä on lakikohde. Metsäkeskuksen aineistoissa kuvio on kirjattu vähäpuustoiseksi suoksi (Metsäkeskus 2019), mutta saraneva ei ole lakikohde. Lähde sen sijaan on ML 10 § mukainen kohde.

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Vesitalous on pidettävä ennallaan, joten kuviolla ei tule tehdä hakkuita, ojituksia tai kohdistaa sille erityistä maankäyttöä, joka muuttaisi alueen luonnontilaisuutta ja luonnetta.

6. Varsinainen saraneva (VSN)

[VU]

Kasvillisuuskuvaus:

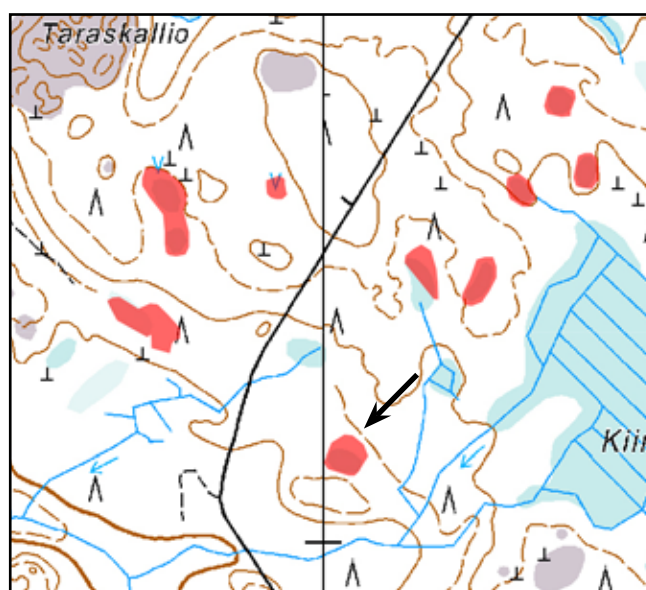
Avoin suoalue, jossa kasvaa hyvin runsaasti jouhisaraa. Seassa esiintyy vähäisesti jouhivihvilää ja pullosaraa. Sarojen alla on lähes yhtenäinen rahkasammalpatja. Myös korpikarhunsammalta esiintyy. Suon laiteilta on päätehakattu metsää, mikä voi vaikuttaa jatkossa sen vesitalouteen ja mikroilmastoon.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Metsälain mukainen erityisen tärkeä elinympäristö. Arvotus: 1, koska kyseessä on lakikohde. Suo on kirjattu virheellisesti reheväksi korveksi Metsäkeskuksen aineistoissa (Metsäkeskus 2019). Saraneva ei ole ML 10 § mukainen kohde, mutta se on vaarantunut.

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Vesitalous on pidettävä ennallaan, joten kuviolla ei tule tehdä hakkuita, ojituksia tai kohdistaa sille erityistä maankäyttöä, joka muuttaisi alueen luonnontilaisuutta ja luonnetta.

7. Suolaikku

[−]

Kasvillisuuskuvaus:

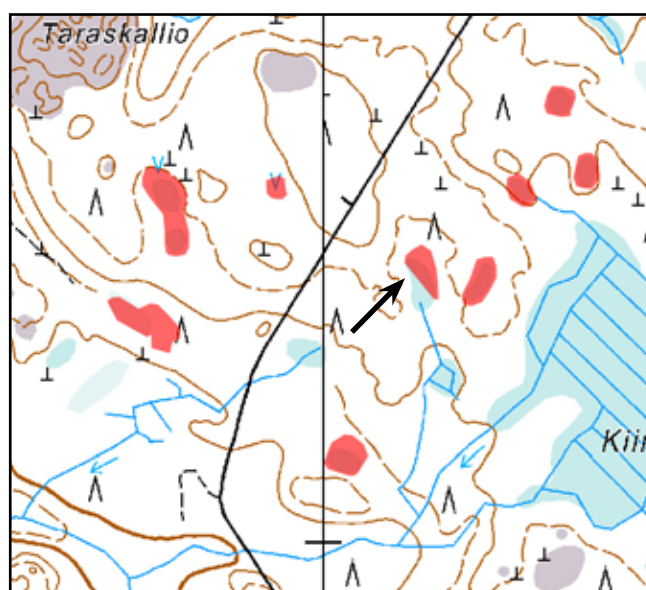
Avoin suokuvio, jossa kasvaa hyvin runsaasti viitakastikkaa sekä vähäisesti saroja. Rahkasammalpatja on lähes yhtenäinen. Kurjenjalka on melko runsas. Suolaikun eteläpuolella on ojalinja, joka on ilmeisesti vaikuttanut vesitaloutteen siten, että kasvillisuus ei vastaa enää tavanomaista suokasvillisuutta, eikä kuviota voida tyypitellä tarkasti. Suo on luultavasti ollut varsinaista saranevaa.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Metsälain mukainen erityisen tärkeä elinympäristö. Arvotus: 1, koska kyseessä on lakikohde. Kuvio on rajattu mukaan vain sen vuoksi, että se on Metsäkeskuksen aineistoissa lakikohteena. Se on kuitenkin kirjattu virheellisesti reheväksi korveksi (Metsäkeskus 2019).

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Vesitalous on pidettävä ennallaan, joten kuviolla ei tule tehdä hakkuita, ojituksia tai kohdistaa sille erityistä maankäyttöä, joka muuttaisi alueen luonnontilaisuutta ja luonnetta.

8. Tupasvillaräme (TR) / Varsinainen saraneva (VSN)

[VU]

Kasvillisuuskuvaus:

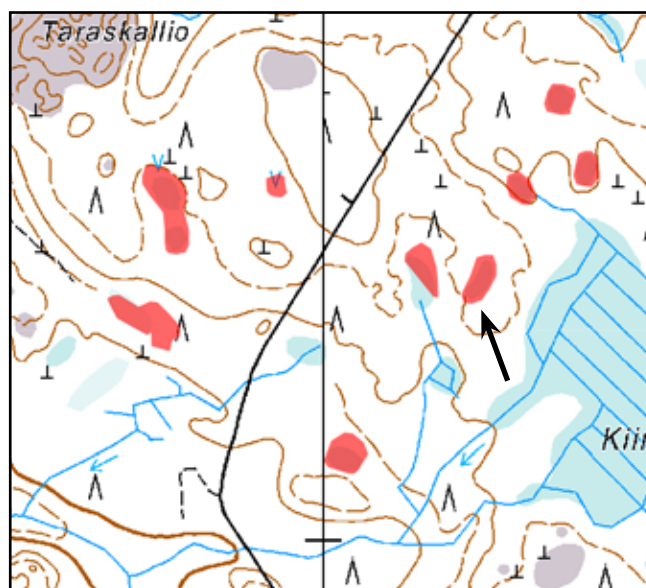
Pieni suokuvio, josta osa on kitukasvuisten mäntyjen hallitsemaa tupasvillarämettä, jossa tupasvilla muodostaa suurimmat kasvustot. Osa alueesta on saranevaa, jossa esiintyy muun muassa pullo- ja jouhisaraa. Rahkasammalia on yleisesti. Reunavyöhykkeillä kasvaa myös juolukkaa ja pajuja.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Metsälain mukainen erityisen tärkeä elinympäristö (vähäpuustoiset suot). Arvotus: 1, koska kyseessä on lakikohde. Kohde on kirjattu Metsäkeskuksen aineistoon virheellisesti reheväksi korveksi (Metsäkeskus 2019).

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Vesitalous on pidettävä ennallaan, joten kuviolla ei tule tehdä hakkuita, ojituksia tai kohdistaa sille erityistä maankäyttöä, joka muuttaisi alueen luonnontilaisuutta ja luonnetta.

9. Varsinainen saraneva (VSN)

[VU]

Kasvillisuuskuvaus:

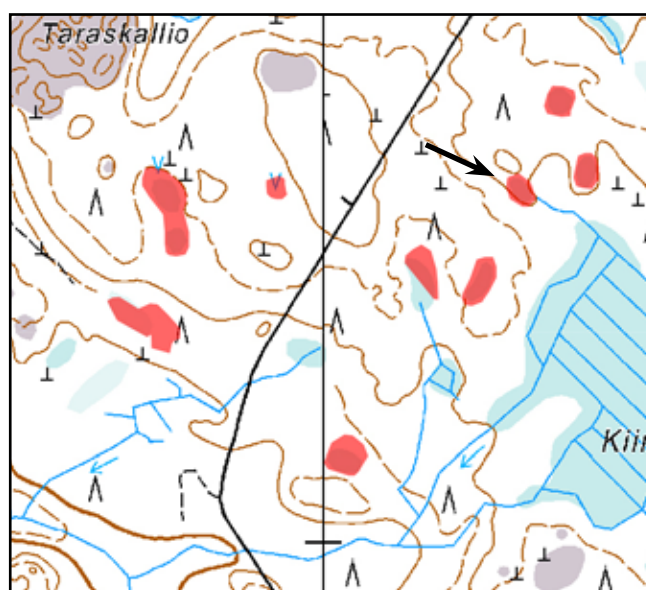
Pieni ja avoin suolaikku, jossa sarat ovat valta-asemassa. Tyyppilajeja ovat jouhi-, pullo- ja joka-paikansara. Muita kuviolla kasvavia lajeja ovat kurjenjalka ja isokarpalo sekä niukasti esiintyvä raate. Mättäitä on vain muutama. Niillä kasvaa koivuja, kuusia ja mäntyjä sekä puolukkaa ja muita kangasmetsälajeja. Suon toisella laidalla on hyvin vanha, matala ja umpeutunut lyhyt oja, joka ei vaikuta enää saranevan vesitalouteen.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Alue ei ole lakikohde, mutta se suositetaan säilytettävän koskemattomana. Arvotus: 2, koska kohde on luonnontilaisen kaltainen ja ympäristöstään erottuva kostea elinympäristö, joka on uhanalaisuusluokitukseltaan vaarantunut.

Maankäyttösuositukset:

Vesitalous on pidettävä ennallaan, joten kuviolla ei tule tehdä hakkuita tai kohdistaa sille erityistä maankäyttöä, joka muuttaisi alueen luonnontilaisuutta ja luonnetta.

10. Varsinainen saraneva (VSN)

[VU]

Kasvillisuuskuvaus:

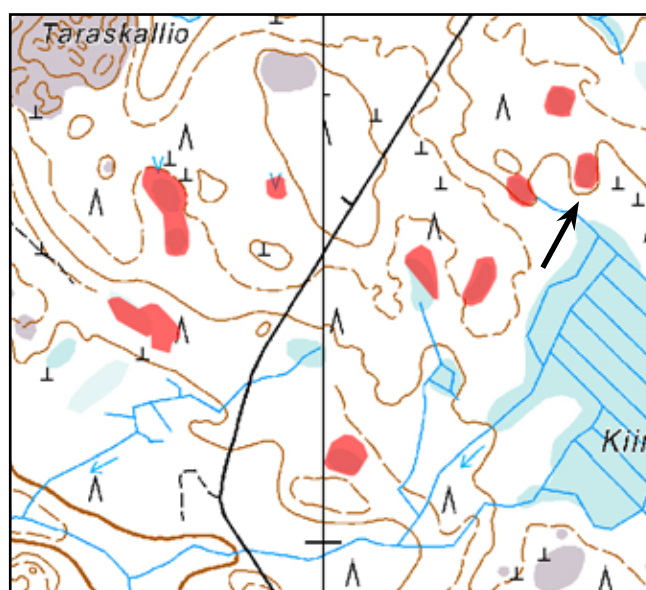
Pienialainen saranevalaikka, jossa kasvillisuutta hallitsevat sarat, kuten jouhi- ja pullosara. Pohjalla on yhtenäinen rahkasammalpeite. Muuta lajistoa on hyvin niukasti, lähinnä vähän kurjenjalkaa ja korpikarhunsammalta. Muutamilla mättäillä kasvaa kuusia, mäntyjä ja koivuja, mutta mättäisyyttä ei ole lainkaan sarakasvustojen luona.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Alue ei ole lakikohde, mutta se suositetaan säilytettävän koskemattomana. Arvotus: 2, koska kohde on luonnontilainen ja ympäristöstään erottuva kostea elinympäristö, joka on uhanalaisuusluokitukseltaan vaarantunut.

Maankäyttösuositukset:

Vesitalous on pidettävä ennallaan, joten kuviolla ei tule tehdä hakkuita tai kohdistaa sille erityistä maankäyttöä, joka muuttaisi alueen luonnontilaisuutta ja luonnetta.

11. Varsinainen saraneva (VSN)

[VU]

Kasvillisuuskuvaus:

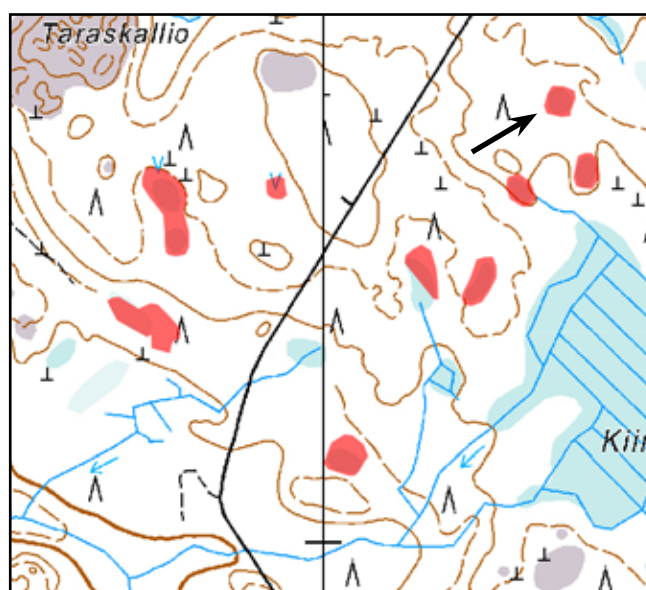
Pieni ja avoin saraneva, jossa on nimensä mukaisesti eniten saroja, kuten jouhi-, pullo- ja joka-paikansaraa. Seassa kasvaa vähän kurjenjalkaa. Rahkasammalpatja on lähes yhtenäinen. Myös korpikarhunsammalta esiintyy paikoin. Kuviolla on muutama mätäs, joilla kasvaa mäntyä, koivua ja kuusta sekä puolukkaa ja variksenmarjaa.

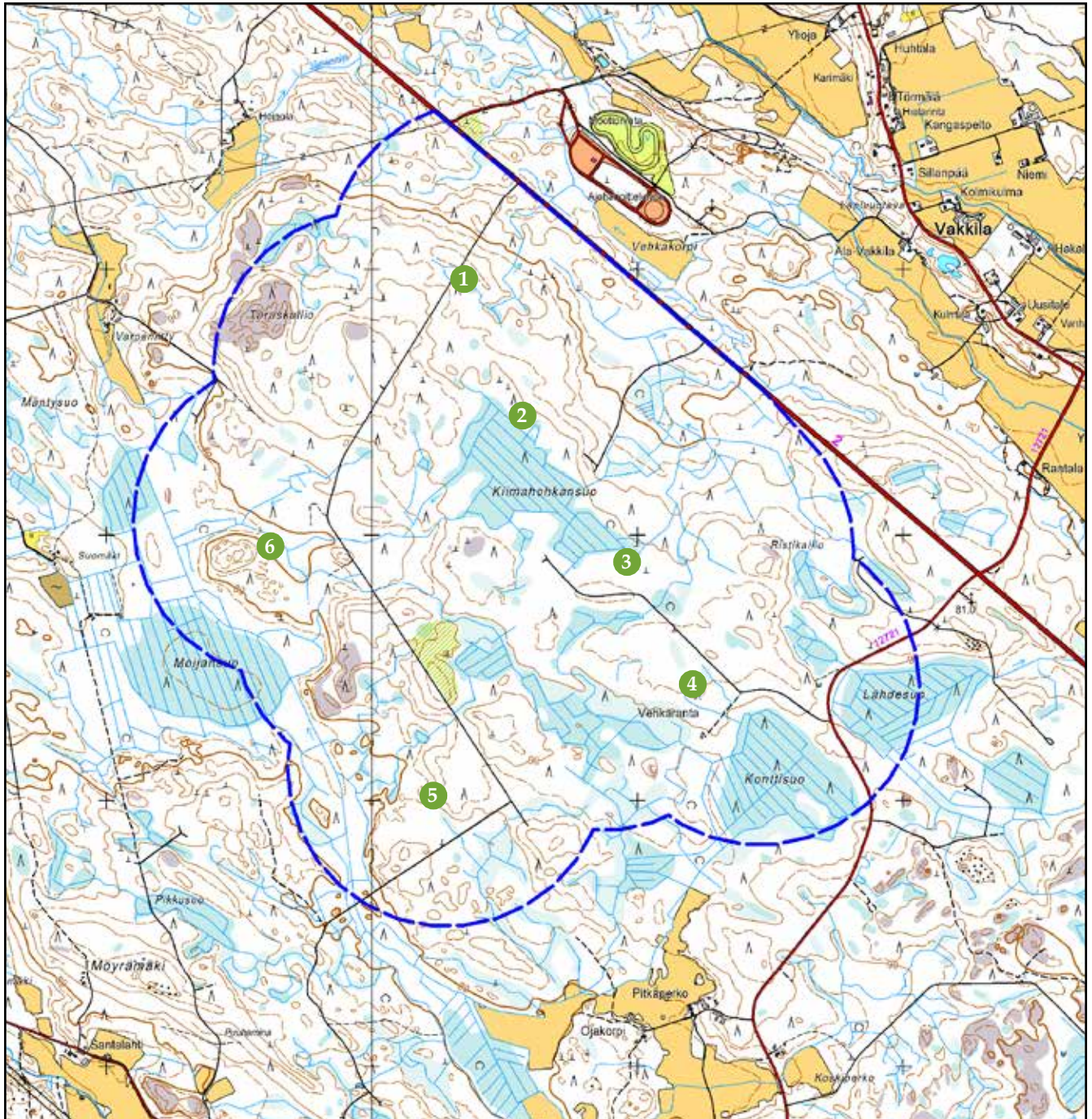
Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Alue ei ole lakikohde, mutta se suositetaan säilytettävän koskemattomana. Arvotus: 2, koska kohde on luonnontilainen ja ympäristöstään erottuva kostea elinympäristö, joka on uhanalaisuusluokitukseltaan vaarantunut.

Maankäyttösuositukset:

Vesitalous on pidettävä ennallaan, joten kuviolla ei tule tehdä hakkuita tai kohdistaa sille erityistä maankäyttöä, joka muuttaisi alueen luonnontilaisuutta ja luonnetta.

Kuva 3. Suunnitellut turbiinipaikat (vihreät pallot).
Pohjakartta: Maanmittauslaitoksen avoin data 2019.

TURBIINIKOHTAISET KASVILLISUUSKUVAUKSET

Tässä osiossa esitetään jokaisen suunnitellun turbiinipaikan (kuva 3) kasvillisuus. Peruskuvauksen lisäksi kerrotaan suojeluperuste samoin kuin arvokkaissa kohteissa sekä annetaan mahdolliset maankäyttösuositukset.

Turbiinipaikka 1

Kasvillisuuskuvaus:

Mustikkatyypin (MT) tuore kangas, jonka puusto on kuusivaltaista ja harvennettua. Pensas-kerros on niukka, käsittäen lähinnä koivujen taimia. Mustikka on valtavarpu. Ruohoista esiintyy oravanmarjaa, metsätähteä ja niukasti käenkaalta. Seinäsammal ja puolukka ovat tavallisia. Alueella on myös ojitettua mustikkaturvekangasta (Mtkg), jota luonnehtivat esimerkiksi metsämarre, pallosara ja rahkasammalet.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Alueella ei ole erityisiä luontoarvoja.

Maankäyttösuositukset:

Alueelle ei ole maankäyttösuosituksia, sillä arvokasta kasvillisuutta tai huomionarvoisia luontotyyppijä ei esiinny.

Turbiinipaikka 2

Kasvillisuuskuvaus:

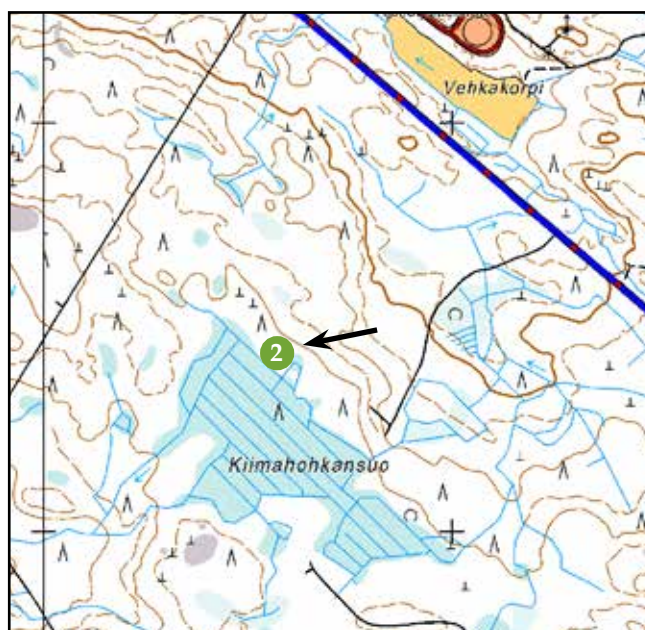
Melko laajan isovarpurämemuuttuman laidalla oleva metsä, joka on puolukkatyyppin (VT) kuu-
vahkoa kangasta. Mänty on valtapuu, mutta kuusia on yleisesti sekapuuna. Koivua on vähän.
Puolukka on runsain varpu, mutta myös mustikkaa ja kanervaa esiintyy. Ruohoja kasvaa niu-
kasti. Tyypillisiä heiniä ovat kevätpiippo ja metsälauha. Seinäsammal on varsin yleinen.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Alueella ei ole erityisiä luontoarvoja.

Maankäyttösuositukset:

Alueelle ei ole maankäyttösuosituksia,
sillä arvokasta kasvillisuutta tai
huomionarvoisia luontotyyppisiä ei esiinny.

Turbiinipaikka 3

Kasvillisuuskuvaus:

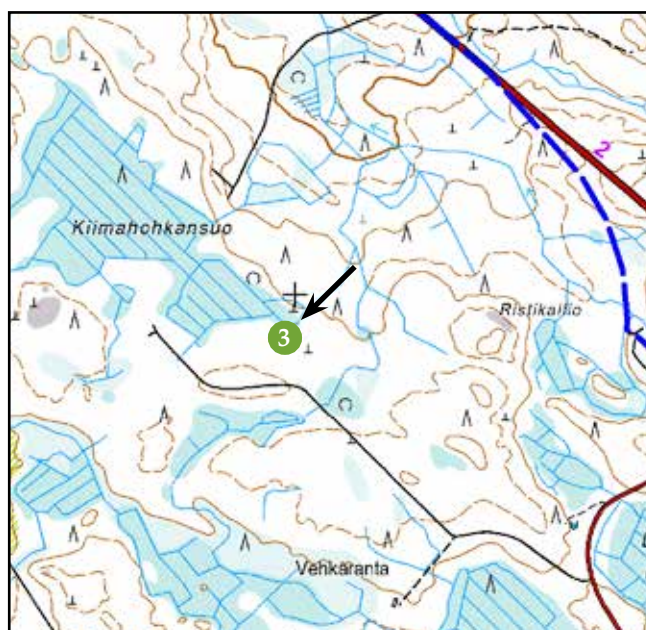
Puolukkatyyppin (VT) kuivahkon kankaan kasvatusmännikkö, jossa on vähän sekapuuna kuusia ja koivuja. Pensaskerroksessa on lähinnä vähäisesti koivujen taimia. Puolukka on hyvin runsas varpu, mutta myös mustikka on tavanomainen laji. Ruohoja on vähän. Heinistä metsälauha on tyyppilaji.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Alueella ei ole erityisiä luontoarvoja.

Maankäyttösuositukset:

Alueelle ei ole maankäyttösuosituksia, sillä arvokasta kasvillisuutta tai huomionarvoisia luontotyyppisiä ei esiinny.

Turbiinipaikka 4

Kasvillisuuskuvaus:

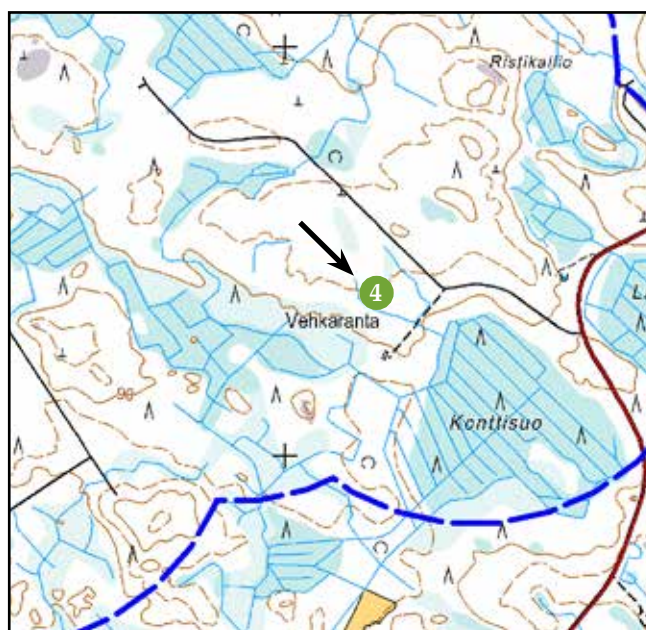
Kasvatuskoivikko, jota on harvennettu, eikä sitä voida tyypitellä kaikilta osin tarkasti. Pensas-kerroksessa kasvaa vähäisesti kuusia. Hieman korkeammalla puusto on mäntyvaltaisempaa. Aluskasvillisuus on heinittynyt voimakkaasti. Erityisesti metsäkastikka on hyvin runsas. Puolukkaa kasvaa paikoin paljon.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Alueella ei ole erityisiä luontoarvoja.

Maankäyttösuositukset:

Alueelle ei ole maankäyttösuosituksia, sillä arvokasta kasvillisuutta tai huomionarvoisia luontotyyppisiä ei esiinny.

Turbiinipaikka 5

Kasvillisuuskuvaus:

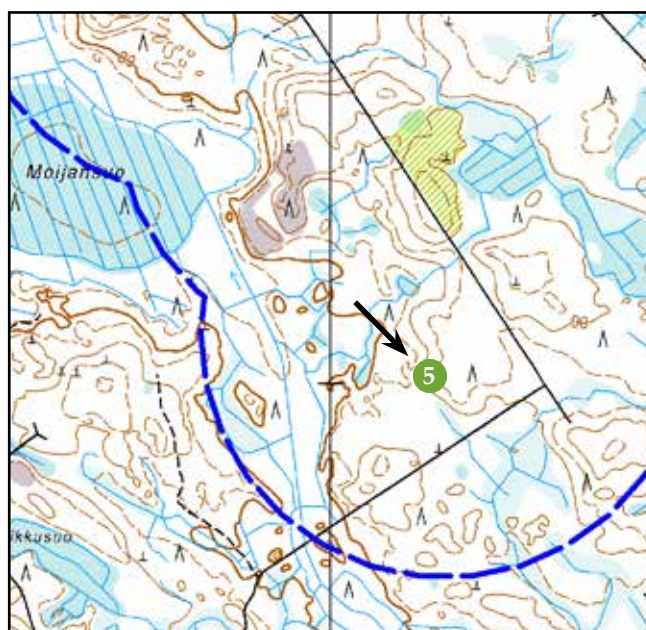
Mustikkatyypin (MT) tuoreen kankaan harvennettu männikkö, jossa kasvaa paljon kuusten ja koivujen taimia. Mustikka on hyvin runsas. Myös puolukkaa esiintyy yleisesti. Muita peruslajeja ovat muun muassa oravanmarja, metsätähti, metsäkastikka ja metsälauha. Rinteen yläosassa on puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Alueella ei ole erityisiä luontoarvoja.

Maankäyttösuositukset:

Alueelle ei ole maankäyttösuosituksia, sillä arvokasta kasvillisuutta tai huomionarvoisia luontotyyppisiä ei esiinny.

Turbiinipaikka 6

Kasvillisuuskuvaus:

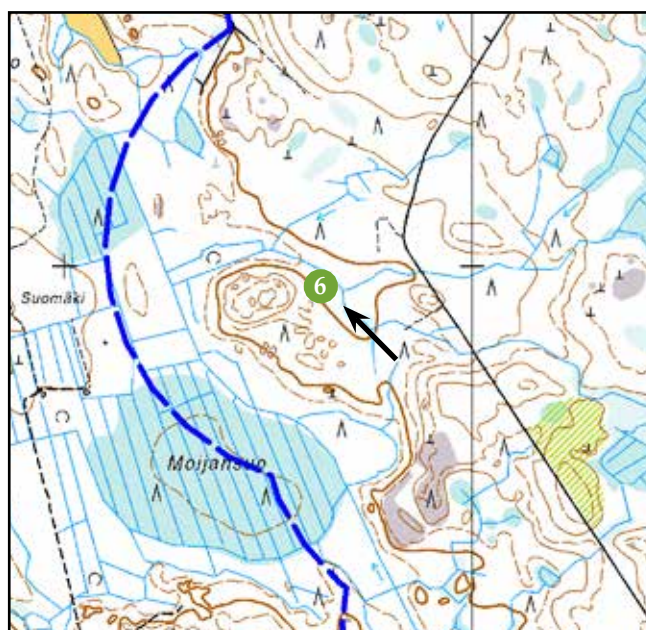
Varttunut koivutaimikko, jossa on 8–10 metriä pitkää puustoa. Alikasvoksena esiintyy hieman kuusia. Alue on hakkuiden jäljiltä voimakkaasti heinittynyt. Myös vadelmaa ja metsäalvejuurta kasvaa yleisesti. Vieressä on tuore päätehakkuuala.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Alueella ei ole erityisiä luontoarvoja.

Maankäyttösuositukset:

Alueelle ei ole maankäyttösuosituksia, sillä arvokasta kasvillisuutta tai huomionarvoisia luontotyyppisiä ei esiinny.

TULOKSET JA PÄÄTELMÄT

Taraskallion tuulivoimapuiston tutkimusalue on pääosin kasvillisuudeltaan pirstoutunutta ja talouskäytössä olevaa kangasmetsää. Iäkkäitä metsälohkoja on säästynyt jonkin verran, mutta luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia metsiä on niukasti. Myös alueen suot ovat pääosin ojitettuja, joten luonnontilaisuutta ei enää ole niiltä osin. Turbiinit voidaan sijoittaa käytännössä mihin tahansa tutkimusalueen sisäpuolelle, kunhan alla mainitut arvokohteet huomioidaan.

Tutkimusalueelta löydettiin yhteensä 11 arvokasta kohdetta, joista kahdeksan on Metsäkeskuksen tietokannassa metsälain 10 § mukaisina kohteina (Metsäkeskus 2019). Näistä kaksi sijaitsee pohjoisen voimajohtoreitin varrella. Toinen on rehevää korpea ja toinen puro. Kaikki muut kohteet ovat suo- ja lähdeluontotyyppejä.

Kolme kohdetta koskee saranevoja, jotka ovat uhanalaisuusluokituksessa vaarantuneita (VU). Ne voidaan myös tulkita metsälain 10 § mukaisiksi vähäpuustoisiksi soiksi. Arvokkaiden kohteiden tarkemmat kuvaukset esitetään sivuilla 14–24. Käytännössä kyseiset kuviot suositetaan säilytettävän koskemattomina siten, että niiden vesitalous ja pienilmasto eivät muutu. Pohjoisen voimajohtoreitin osalta tulee huomioida, että linjauksen rakentaminen tien itäpuolelle ei ole mahdollista kostean lehdon ja puron vuoksi.

Tutkimusalueelta löydettiin 196 putkilokasvilajia (taulukko 1), mikä on pinta-alaan nähden kohtalainen määrä. Lukema selittyy kuitenkin sillä, että alueella ei ole lainkaan reheviä kosteikkoja tai muita monilajisia elinympäristöjä. Myös joutomaat ja muut kulttuurivaikutteiset kohteet kasvattavat lajimäärää yleensä runsaasti. 196 kasvilajin joukossa ei ole yhtään valtakunnallisesti tai alueellisesti uhanalaista tai muuten huomionarvoista lajia, eikä alueelta tunneta havaintoja uhanalaisista lajeista (Varsinais-Suomen ELY-keskus 2019).

Taulukko 1. Tutkimusalueella esiintyvät putkilokasvilajit aakkosjärjestyksessä. Tähdellä merkityt ovat puutarhakarkulaisia tai viljelysäanteitä.

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Ahojäkkärä	<i>Gnaphalium sylvaticum</i>	Karheapillike	<i>Galeopsis tetrahit</i>
Ahomansikka	<i>Fragaria vesca</i>	Karhunputki	<i>Angelica sylvestris</i>
Ahomatara	<i>Galium boreale</i>	Kataja	<i>Juniperus communis</i>
Ahopukinjuuri	<i>Pimpinella saxifraga</i>	Keltakannusruoho	<i>Linaria vulgaris</i>
Ahosuolaheinä	<i>Rumex acetosella</i>	Keräpäävihvilä	<i>Juncus conglomeratus</i>
Aitovirna	<i>Vicia sepium</i>	Ketohanhikki	<i>Argentina anserina</i>
Alsikeapila	<i>Trifolium hybridum</i>	Ketohopeahanhikki	<i>Potentilla argentea</i> ssp. <i>argentea</i>
Amerikanhorsma	<i>Epilobium adenocaulon</i>	Keto-orvokki	<i>Viola tricolor</i>
Haapa	<i>Populus tremula</i>	Ketosilmäruoho	<i>Euphrasia stricta</i>
Hanhenpaju	<i>Salix repens</i>	Kevätpiippo	<i>Luzula pilosa</i>
Harakankello	<i>Campanula patula</i>	Kielo	<i>Convallaria majalis</i>
Harmaaleppä	<i>Alnus incana</i>	Kiiltopaju	<i>Salix phylicifolia</i>
Harmaasara	<i>Carex canescens</i>	Kirjopillike	<i>Galeopsis speciosa</i>
Heinätähtimö	<i>Stellaria graminea</i>	Kissankello	<i>Campanula rotundifolia</i>
Hevonhierakka	<i>Rumex longifolius</i>	Koiranheinä	<i>Dactylis glomerata</i>
Hieskoivu	<i>Betula pubescens</i>	Koiranputki	<i>Anthriscus sylvestris</i>
Hietakastikka	<i>Calamagrostis epigejos</i>	Komealupiini *	<i>Lupinus polyphyllus</i>
Hiirenvirna	<i>Vicia cracca</i>	Konnanvihvilä	<i>Juncus bufonius</i>
Hilla, lakka	<i>Rubus chamaemorus</i>	Korpi-imarre	<i>Phegopteris connectilis</i>
Huopakeltano	<i>Pilosella officinarum</i> ssp. <i>pilosella</i>	Korpikaisla	<i>Scirpus sylvaticus</i>
Huopaohdake	<i>Cirsium helenioides</i>	Korpikastikka	<i>Calamagrostis purpurea</i>
Idänukonputki	<i>Heracleum sphondylium</i> ssp. <i>sibericum</i>	Korpipaatsama	<i>Franfula alnus</i>
Isoalvejuuri	<i>Dryopteris expansa</i>	Kotipihlaja	<i>Sorbus aucuparia</i>
Isolaukku	<i>Rhinanthus serotinus</i>	Kotkansiipi	<i>Matteuccia struthiopteris</i>
Isonokkonen	<i>Urtica dioica</i>	Kultapiisku	<i>Solidago virgaurea</i>
Isotalvikki	<i>Pyrola rotundifolia</i>	Kurjenjalka	<i>Comarum palustre</i>
Isotuomipihlaja *	<i>Amelanchier spicata</i>	Kyläkarhiainen	<i>Carduus crispus</i>
Jauhosavikka	<i>Chenopodium album</i>	Kyläkellukka	<i>Geum urbanum</i>
Jokapaikansara	<i>Carex nigra</i>	Kylänurmikka	<i>Poa annua</i>
Jouhisara	<i>Carex lasiocarpa</i>	Käenkaali	<i>Oxalis acetosella</i>
Jouhivihvilä	<i>Juncus filiformis</i>	Lampaannata	<i>Festuca ovina</i>
Juolavehänä	<i>Elytrigia repens</i>	Lehtokorte	<i>Equisetum pratense</i>
Juolukka	<i>Vaccinium uliginosum</i>	Lehtonurmikka	<i>Poa nemoralis</i>
Jänönsara	<i>Carex ovalis</i>	Lehtotesma	<i>Milium effusum</i>
Järvikorte	<i>Equisetum fluviatile</i>	Leskenlehti	<i>Tussilago farfara</i>
Järviruoko	<i>Phragmites australis</i>	Lillukka	<i>Rubus saxatilis</i>
Jättipalsami *	<i>Impatiens glandulifera</i>	Linnunkaali	<i>Lapsana communis</i>
Kalliovillakko	<i>Senecio sylvaticus</i>	Luhalemmikki	<i>Myosotis scorpioides</i>
Kalvassara	<i>Carex pallescens</i>	Lutukka	<i>Capsella bursa-pastoris</i>
Kangasmaitikka	<i>Melampyrum pratense</i>	Maitohorsma	<i>Epilobium angustifolium</i>
Kanerva	<i>Calluna vulgaris</i>	Mesiangervo	<i>Filipendula ulmaria</i>

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Metsäalvejuuri	<i>Dryopteris carthusiana</i>	Pelto-orvokki	<i>Viola arvensis</i>
Metsäimarre	<i>Gymnocarpium dryopteris</i>	Peltopillike	<i>Galeopsis bifida</i>
Metsäkastikka	<i>Calamagrostis arundinacea</i>	Peltosaunio	<i>Tripleurospermum perforatum</i>
Metsäkorte	<i>Equisetum sylvaticum</i>	Peltovalvatti	<i>Sonchus arvensis</i>
Metsäkurjenpolvi	<i>Geranium sylvaticum</i>	Piennarmatara ^	<i>G. x pomeranicum</i>
Metsäkuusi	<i>Picea abies</i>	Pietaryrtti	<i>Tanacetum vulgare</i>
Metsälauha	<i>Deschampsia flexuosa</i>	Piharatamo	<i>Plantago major</i>
Metsämaitikka	<i>Melampyrum sylvaticum</i>	Pihasaunio	<i>Matricaria suaveolens</i>
Metsämänty	<i>Pinus sylvestris</i>	Pihatähtimö	<i>Stellaria media</i>
Metsäorvokki	<i>Viola riviniana</i>	Pikkulaukku	<i>Rhinanthus minor</i>
Metsätammi	<i>Quercus robur</i>	Pikkupalpakko	<i>Sparganium natans</i>
Metsätähti	<i>Trientalis europaea</i>	Pikkutalvikki	<i>Pyrola minor</i>
Metsätähtimö	<i>Stellaria longifolia</i>	Pohjankallioimarre	<i>Polypodium vulgare</i>
Mustaherukka	<i>Ribes nigrum</i>	Poimulehti	<i>Alchemilla sp.</i>
Mustikka	<i>Vaccinium myrtillus</i>	Pujo	<i>Artemisia vulgaris</i>
Niittyhumala	<i>Prunella vulgaris</i>	Pullosara	<i>Carex rostrata</i>
Niittyleinikki	<i>Ranunculus acris</i>	Puna-ailakki	<i>Silene dioica</i>
Niittynurmikka	<i>Poa pratensis</i>	Puna-apila	<i>Trifolium pratense</i>
Niittynätkelmä	<i>Lathyrus pratensis</i>	Punanata	<i>Festuca rubra</i>
Niittysuolaheinä	<i>Rumex acetosa</i>	Puolukka	<i>Vaccinium vitis-idaea</i>
Nuokkuhelmikkä	<i>Melica nutans</i>	Päivänkakkara	<i>Leucanthemum vulgare</i>
Nuokkutaalvikki	<i>Orthilia secunda</i>	Raate	<i>Menyanthes trifoliata</i>
Nurmihärkki	<i>Cerastium fontana</i>	Raita	<i>Salix caprea</i>
Nurmilauha	<i>Deschampsia cespitosa</i>	Ranta-alpi	<i>Lysimachia vulgaris</i>
Nurminata	<i>Festuca pratensis</i>	Rantamatara	<i>Galium palustre</i>
Nurmipiippo	<i>Luzula multiflora</i>	Rantapalpakko	<i>Sparganium emersum</i>
Nurmipuntarpää	<i>Alopecurus pratensis</i>	Rauduskoivu	<i>Betula pendula</i>
Nurmirölli	<i>Agrostis capillaris</i>	Rentohaarikko	<i>Sagina procumbens</i>
Nurmitähkiö, timotei	<i>Phleum pratense</i>	Riidenlieko	<i>Lycopodium annotinum</i>
Ojakellukka	<i>Geum rivale</i>	Rätvänä	<i>Potentilla erecta</i>
Ojakärsämö	<i>Achillea ptarmica</i>	Rönsyleinikki	<i>Ranunculus repens</i>
Ojasorsimo	<i>Glyceria fluitans</i>	Rönsyrölli	<i>Agrostis stolonifera</i>
Oravaanmarja	<i>Maianthemum bifolium</i>	Röyhyvihvilä	<i>Juncus effusus</i>
Otavaalvatti	<i>Sonchus asper</i>	Salokeltano	<i>Hieracium (sektio) hieracium</i>
Paimenmatara	<i>Galium album</i>	Sananjalka	<i>Pteridium aquilinum</i>
Pallosara	<i>Carex globularis</i>	Sarjakeltano	<i>Hieracium umbellatum</i>
Peltohanhikki	<i>Potentilla norvegica</i>	Savijäkkärä	<i>Gnaphalium uliginosum</i>
Peltohatikka	<i>Spergula arvensis</i>	Siankärsämö	<i>Achillea millefolium</i>
Peltohanankaali	<i>Barbarea vulgaris</i>	Sianpuolukka	<i>Arctostaphylos uva-ursi</i>
Peltokorte	<i>Equisetum arvense</i>	Siniuokko	<i>Hepatica nobilis</i>
Peltolemmikki	<i>Myosotis arvensis</i>	Soreahiirenporras	<i>Athyrium filix-femina</i>
Peltomatara	<i>Galium spurium</i>	Sudenmarja	<i>Paris quadrifolia</i>
Pelto-ohdake	<i>Cirsium arvense</i>	Suohorsma	<i>Epilobium palustre</i>

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Suo-ohdake	<i>Cirsium palustre</i>	Tupasvilla	<i>Eriophorum vaginatum</i>
Suo-orvokki	<i>Viola palustris</i>	Tähtisara	<i>Carex echinata</i>
Suopursu	<i>Rhododendron tomentosum</i>	Ukontatar	<i>Persicaria lapathifolia</i>
Syyläjuuri	<i>Scrophularia nodosa</i>	Vaalea-amerikanhorsma	<i>Epilobium ciliatum</i>
Syysmaitiainen	<i>Leontodon autumnalis</i>	Vadelma	<i>Rubus idaeus</i>
Särmäkuisma	<i>Hypericum maculatum</i>	Valkoapila	<i>Trifolium repens</i>
Tahmavillakko	<i>Senecio viscosus</i>	Valkovuokko	<i>Anemone nemorosa</i>
Taikinamarja	<i>Rubus alpinum</i>	Vanamo	<i>Linnaea borealis</i>
Tannerpihatatar	<i>Polygonum aviculare</i> ssp. <i>microspermum</i>	Variksenmarja	<i>Empetrum nigrum</i>
Terttuselja *	<i>Sambucus racemosa</i>	Vesisara	<i>Carex aquatilis</i>
Tervaleppä	<i>Alnus glutinosa</i>	Viitakastikka	<i>Calamagrostis canescens</i>
Tuhkapaju	<i>Salix cinerea</i>	Virpapaju	<i>Salix aurita</i>
Tummarantavihvilä	<i>Juncus alpinoarcticulatus</i> ssp. <i>alpinoarcticulatus</i>	Voikukka	<i>Taraxacum</i> sp.
Tuomi	<i>Prunus padus</i>	Vuohenputki	<i>Aegopodium podagraria</i>
Yhteensä			196 lajia

KIRJALLISUUS

Airaksinen, O. & Karttunen, K. 2001:

Natura 2000 -luontotyyppiopas. Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

From, S. (toim.) 2005:

Paahdeympäristöjen ekologia ja uhanalaiset lajit. Suomen ympäristö 774. Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

Hotanen, J-P., Nousiainen, H., Mäkipää, R., Reinikainen, A., Tonteri, T. 2008:

Metsätyypit – opas kasvupaikkojen luokitteluun. Metsäkustannus.

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U-M. (toim.) 2019:

Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019.

Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus, Helsinki.

Jakobsson, N. (toim.) 2008:

Ympäristön- ja luonnonsuojelu 2008. Lakikokoelmat. Edita Publishing Oy. Helsinki.

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.) 2018:

Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Suomen ympäristökeskus ja Ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. Osa 1.

Laine, J., Vasander, H., Hotanen, J.-P., Nousiainen, H., Saarinen, M. & Penttilä, T. 2012:

Suotyypit ja turvekankaat – opas kasvupaikkojen tunnistamiseen. Metsäkustannus Oy.

Meriluoto, M. & Soininen, T. 2002:

Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. 2. painos. Metsälehti kustannus. Helsinki.

Metsäkeskus 2019:

E erityisen tärkeät elinympäristökuviot.

Mossberg, B. & Stenberg, L. 2005:

Suuri Pohjolan Kasvio. Kustannusosakeyhtiö Tammi, Helsinki.

Sierla, L., Lammi, E., Mannila, J. & Nironen, M. 2004:
Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa.
Suomen Ympäristö 742. Ympäristöministeriö.

Suominen, J. 2013:
Satakunnan kasvit. Norrlinia 26:1–783.

Söderman, T. 2003:
Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi – kaavoituksessa, YVA-menettelyssä ja Natura-arvioinnissa. Ympäristöopas 109. Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

Varsinais-Suomen ELY-keskus 2019:
Paikkatietoaineistoja uhanalaisista lajeista.

Santtu Ahlman

Santtu Ahlman
Toimitusjohtaja
Ahlman Group Oy